

A Comparative Study of the Cultural Role of Female Police Officers in Societal Security with an Emphasis on the Community Policing Model in Developing Countries

Leila Falahati¹

Type of article: A Research Paper

Received: 23/12/2024

Accepted: 12/04/2025

NAJA Strategic Studies Quarterly/Vol.10/NO.2 (serial 36)/Summer 2025*49-80

DOI:10.1022034/SSJ.2025.104426

Abstract

Background and aim: The police force, as one of the main institutions in societies, plays an irreplaceable role in maintaining security, enforcing laws, and shaping norms. This study examines the cultural role of female police officers in promoting social security, with a focus on the community policing model in India, Rwanda, and Brazil.

Method: This applied research is analytical-descriptive in nature, using a qualitative approach and a thematic analysis strategy. Data were extracted from official government and international reports, academic articles, and case studies on community policing programs in the target countries. To enhance the validity of the findings, three methods were used: expert validation, analytical comparison of findings with raw data, and external audits.

Results: Findings indicate that the participation of women in community policing has five main functions: Supporting vulnerable groups; Crime prevention and violence reduction; Increasing public trust in the police; Active community participation; Enhancing the status of women in the police force

Conclusion: Community policing, especially with the involvement of women, plays a crucial role in increasing public security, reducing violence, and improving public trust in the police in various societies. To enhance public security in Iran, strengthening community policing—particularly in marginalized areas—is essential, and the involvement of women in the police force will undoubtedly contribute positively. Specialized training in communication and gender sensitivity for police officers, as well as the use of technologies like mobile apps and cooperation with NGOs, are effective means of strengthening security. Moreover, for successful community policing, it is necessary to create proper infrastructure, coordinate institutions, and focus on long-term crime prevention.

Keywords: Community policing, female police officers, social security, social participation, developing countries.

1. Associate Professor, Women's Studies Department, Institute for Cultural, Social and Civilizational Studies, Ministry of Science, Research and Technology, Tehran, Iran, Falahati@iscs.ac.ir

مطالعه تطبیقی نقش فرهنگ‌ساز پلیس زن در امنیت اجتماعی با تأکید بر الگوی پلیس اجتماعی در کشورهای در حال توسعه

لیلا فلاحتی^۱

نوع مقاله: مقاله پژوهشی

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۱۰/۰۳ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۱/۲۳

فصلنامه مطالعات راهبردی ناجا/ سال دهم/ شماره ۲ (پیاپی ۳۶) - تابستان ۱۴۰۴* ۴۹-۸۰

DOI: 10.1022034/SSJ.2025.104426

چکیده

زمینه و هدف: نیروی پلیس به عنوان یکی از نهادهای اصلی در جوامع، نقش بی‌بدیلی در حفظ امنیت، اجرای قوانین و شکل‌دهی به هنجارها ایفا می‌کند. این پژوهش به بررسی نقش فرهنگ‌ساز پلیس زن در امنیت اجتماعی با تأکید بر الگوی پلیس اجتماعی در کشورهای هند، رواندا و برزیل می‌پردازد.

روش: پژوهش کاربردی حاضر از نظر ماهیت، تحلیلی - توصیفی با استفاده از رویکرد کیفی و راهبرد تحلیل مضمون انجام شده است و داده‌های پژوهش نیز از گزارش‌های رسمی دولتی و بین‌المللی، مقالات علمی و مطالعات موردی از برنامه‌های پلیس اجتماعی در کشورهای هدف استخراج شده است. به منظور افزایش اعتبار یافته‌ها، از سه روش اعتبارسنجی متخصصین پژوهش، مقایسه تحلیلی یافته‌ها با داده‌های خام پژوهش و بازرسی خارجی بهره گرفته شده است.

یافته‌ها: یافته‌ها نشان می‌دهد که مشارکت زنان در پلیس اجتماعی دارای کارکردهایی در پنج محور اصلی است که شامل «حمایت از گروه‌های آسیب‌پذیر»، «پیشگیری از جرم و کاهش خشونت»، «افزایش اعتماد عمومی به پلیس»، «مشارکت فعال جامعه» و «ارتقای جایگاه زنان در نیروی پلیس» است.

نتایج: پلیس اجتماعی، به‌ویژه با حضور زنان، نقش مهمی را در افزایش امنیت عمومی، کاهش خشونت‌ها و ارتقای اعتماد عمومی به پلیس در جوامع مختلف ایفا می‌کند. برای ارتقای امنیت عمومی در ایران، تقویت پلیس اجتماعی، به‌ویژه در مناطق حاشیه‌نشین، امری ضروری است و حضور زنان در نیروی پلیس اجتماعی، به‌طور حتم به بهبود امنیت کمک خواهد کرد. آموزش‌های تخصصی در زمینه‌های ارتباطی و حساسیت‌های جنسیتی برای افسران پلیس و نیز استفاده از فناوری‌هایی همچون نرم‌افزارهای تلفن همراه و همکاری با سازمان‌های مردم‌نهاد برای تقویت امنیت مؤثر است. همچنین، برای موفقیت پلیس اجتماعی، ایجاد زیرساخت‌های مناسب، هماهنگی نهادها و تمرکز بر پیشگیری بلندمدت از جرم، امری ضروری است.

واژگان کلیدی: پلیس اجتماعی، پلیس زن، امنیت اجتماعی، مشارکت اجتماعی، کشورهای در حال توسعه.

۱. دانشیار گروه مطالعات زنان، پژوهشگاه مطالعات فرهنگی، اجتماعی و تمدنی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، تهران، ایران،

مقدمه

پلیس به‌عنوان یکی از نهادهای اساسی در هر جامعه، نقشی بی‌بدیلی را در حفظ امنیت، اجرای قوانین و شکل‌دهی به هنجارها و ارزش‌های اجتماعی ایفا می‌کند؛ به‌ویژه، حضور پلیس زن در این ساختار به‌عنوان یک پدیده نسبتاً جدید، اثرات مهمی را در ایجاد تحولات اجتماعی به‌همراه داشته‌است. پلیس به‌شکل جدید آن، برای اولین بار در سال ۱۸۲۹ در بریتانیا با تأسیس نیروی پلیس متشکل از افسران مرد بنا نهاده شد و از آن زمان، این ساختار اغلب مردانه باقی‌ماند (کوهن^۱، ۲۰۱۶)؛ با این حال، طرح نیاز به حضور زنان در نیروی پلیس از اوایل قرن بیستم آغاز شد و اولین بار در پلیس شیکاگو در سال ۱۹۱۰ و پس از آن، در پلیس متروپلیتن لندن در سال ۱۹۱۹ با هدف نظارت بر زندانیان زن، کنترل زنان خیابانی و رسیدگی به مسائل اجتماعی مطرح شد (کوهن، ۲۰۱۶). اگرچه این حضور در ابتدا یک حضور صرفاً تشریفاتی به‌نظر می‌رسید اما بررسی‌ها نشان داده‌است که افزایش حضور زنان در نیروی پلیس تغییرات قابل توجهی را در نحوه تعاملات جوامع با پلیس، به‌ویژه در حوزه‌های خشونت‌های مبتنی بر جنسیت، خشونت خانگی و اعتماد عمومی ایجاد کرده‌است (هافمن و هیکی^۲، ۲۰۰۵؛ شادروان^۳، ۱۳۸۶؛ پسند و همکاران، ۱۳۸۸). حضور زنان در پلیس به‌دلیل توانایی‌های خاص آنان در ایجاد روابط، همدلی و اتخاذ رویکردهای جامعه‌محور باعث شده‌است که در سطح جامعه نسبت به پلیس اعتماد بیشتری ایجاد شود (استنکو^۴، ۱۹۹۰؛ دالی و چسنی لین^۴، ۱۹۸۸)؛ به‌ویژه در مواجهه با مسائل خشونت مبتنی بر جنسیت، ساختار پلیس به‌عنوان یک نهاد مردانه و سنتی، در بسیاری از اوقات، با تعصبات و پیش‌داوری‌هایی روبه‌رو بوده‌است؛ اما ورود زنان به این ساختار، منجر به ارائه رویکردی همدلانه‌تر و متمرکز بر حمایت از قربانیان گردیده‌است (براون و سیلوستری^۵، ۲۰۲۰). علاوه بر این، پژوهش‌هایی نظیر پژوهش میلر^۱ (۱۹۹۹)

1. Cohen

2. Hoffman & Hickey

3. Stanko

4. Daly & Chesney Lind

5. Brown & Silvestri

نشان داد که افسران زن نسبت به افسران مرد در مداخلات بحران، بیشتر بر اقدامات حمایتی و اصلاحی تمرکز دارند و به ویژه در مسائل مربوط به خشونت خانگی، توجه بیشتری به نیازهای قربانیان مبذول می نمایند. همچنین، مطالعات انجام شده در دهه های اخیر به وضوح نشان داده است که پلیس زن در تقویت امنیت اجتماعی و کاهش خشونت های اجتماعی و خانوادگی نقشی کلیدی را ایفا می کند (بارنز^۲ و همکاران، ۲۰۱۸؛ لینگا^۳، ۲۰۲۴). این امر به ویژه در محلات حاشیه نشین و مناطق آسیب پذیر که اعتماد بین پلیس و شهروندان به شدت کاهش یافته است، از اهمیت بسیاری برخوردار است. افسران زن با بهره گیری از مهارت های ارتباطی و همدلی، می توانند شکاف های موجود میان نهادهای پلیس و جمعیت های آسیب پذیر را پر کرده و مشروعیت نیروی پلیس را در این مناطق افزایش دهند (چان^۴ و همکاران، ۲۰۱۰؛ سفیدگر، ۱۳۹۹).

در کشور ایران نیز مناطق حاشیه نشین از مشکلات اقتصادی و اجتماعی فراوانی رنج می برند و میزان آسیب های اجتماعی مانند جرایم جنسی و خشونت خانگی در این مناطق، امری قابل توجه است (عصر مهدوی، ۱۴۰۱). در چنین شرایطی، استفاده از پلیس زن برای افزایش امنیت و بهبود روابط اجتماعی در محلات حاشیه نشین، به ویژه در راستای خشونت های جنسی می تواند نقش مؤثری را ایفا کند. این پژوهش در پی بررسی نقش پلیس اجتماعی با تأکید بر پلیس زن در کشورهای مختلف جهان، به ویژه در کشورهای در حال توسعه است. مطالعه معضلات در کشورهای در حال توسعه همواره از اهمیت ویژه ای برخوردار بوده است؛ زیرا با چالش های اجتماعی و امنیتی مشابهی دست به گریبان هستند. در این کشورها، مشکلات اقتصادی، نابرابری های اجتماعی، کمبود منابع و آسیب های اجتماعی به ویژه در مناطق حاشیه نشین و محروم، از جمله مسائل مشترک قلمداد می شود. همچنین، روندهای مشابهی در شهرنشینی، افزایش فقر و گسترش مناطق حاشیه نشین و در نتیجه، افزایش جرم و

-
1. Miller
 2. Barnes
 3. Linga
 4. Chan

خشونت‌های اجتماعی مشاهده می‌شود. از این‌رو، تجربه و سیاست‌های موفق این کشورها می‌تواند به‌عنوان راه‌گشایی برای توسعه راهکارهای مشابه در ایران عمل کند. بر این اساس، هدف اصلی این پژوهش پاسخ به این پرسش محوری است که نقش پلیس زن در فرهنگ‌سازی و ارتقای امنیت اجتماعی چیست و چگونه الگوی پلیس اجتماعی با مشارکت زنان در کشورهای در حال توسعه می‌تواند به بهبود تعاملات پلیس و جامعه و افزایش امنیت عمومی کمک کند.

پیشینه

شایگان و همکاران (۱۴۰۲) در پژوهشی با عنوان «چالش‌های فردی و خانوادگی به‌کارگیری پلیس زن» به این نتیجه رسیدند که عواملی چون تغییر تدریجی نگرش جامعه، معرفی الگوهای موفق، وضع قوانین جدید و جلب حمایت مراجع مذهبی می‌تواند نقش مؤثری را در رفع موانع موجود بر سر راه به‌کارگیری گسترده‌تر پلیس زن ایفا کند. این مطالعه، همچنین، بر اهمیت تغییرات فرهنگی و ساختاری در افزایش مشارکت زنان در نیروی پلیس تأکید کرده‌است.

موسوی و همکاران (۱۴۰۲) در پژوهشی با عنوان «مطالعه تطبیقی الگوهای مشارکت پلیس - مدرسه با هدف پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی با نگاهی به جایگاه پلیس زن» چالش‌های موجود در توسعه این رویکرد را مورد بررسی قرار دادند. یافته‌های این مطالعه نشان داد که محدودیت‌های اعمال‌شده بر وظایف پلیس زن و نگاه مقطعی به کارکردهای آن، مانعی جدی در مسیر توسعه نقش‌آفرینی زنان در نیروی پلیس محسوب می‌شود و بر این اساس، باید سیاست‌هایی برای افزایش مشارکت پایدار و همه‌جانبه پلیس زن در برنامه‌های اجتماعی تدوین شود.

زاهدی و همکاران (۱۴۰۰) در پژوهشی با عنوان «نقش پلیس زن در پیشگیری از خشونت علیه زنان» نشان دادند که عملکرد افسران زن، به‌واسطه توانایی در ارائه خدمات خاص و بهره‌گیری از ابزارهای قهری و غیرقهری، در کشف و پیشگیری از خشونت خانگی تأثیر به‌سزایی دارد؛ بر این اساس، لازم

است که برای توسعه نقش پلیس زن در این حوزه، نیروهای آموزش‌دیده و ساختارهای تخصصی بیشتری ایجاد شود.

فرزین راد و عترت‌دوست (۱۳۹۸) در پژوهشی با عنوان «مدخلی بر روش شناخت فقهی اشتغال زنان در نیروی انتظامی» تأکید کردند که حضور زنان در پلیس به‌ویژه در مواجهه با زنان متهم یا مجرم ضروری به‌نظر می‌رسد.

جوانمرد و همکاران (۱۳۹۵) در پژوهشی با عنوان «بررسی جامعه‌شناختی نگرش کارکنان ناجا به تأسیس پلیس یگان ویژه زن» بر اهمیت تأسیس یگان ویژه زنان تأکید کرده و نشان دادند که این یگان می‌تواند در مأموریت‌های خاص و مرتبط با امنیت زنان، کارآمدی بیشتری داشته باشد.

ملکزاده و هاشمی (۱۳۹۰) در پژوهشی با عنوان «بررسی ضرورت تشکیل و تکالیف پلیس زن ویژه اطفال و نوجوانان» نتیجه گرفتند که زنان پلیس به‌دلیل درک بالاتر از مسائل روان‌شناختی و اجتماعی این گروه، می‌توانند نقشی کلیدی را در فرایند بازپرسی و دادرسی کودکان و نوجوانان ایفا کنند. این مطالعه بر لزوم ایجاد ساختارهای تخصصی پلیس زن برای تعامل بهتر با گروه‌های آسیب‌پذیر تأکید نموده است.

نوری و قرقلو (۱۳۸۹) در پژوهشی با عنوان «بررسی نقاط قوت و محدودیت های به‌کارگیری پلیس زن در عرصه مبارزه با مواد اعتیادآور در کشور ایران» بیان داشتند که این ساختار می‌تواند در بازرسی اماکن عمومی، ارائه خدمات مشاوره‌ای به خانواده‌ها و تسهیل روند درمان زنان معتاد ایفای نقش کند.

پسنده و همکاران (۱۳۸۸) در پژوهشی با عنوان «بررسی نگرش شهروندان زن تهرانی درباره نقش پلیس زن در امنیت اجتماعی» نشان دادند که پلیس زن می‌تواند به‌عنوان واسطی مؤثر بین نیروی انتظامی و زنان جامعه عمل کند و از طریق افزایش تعاملات، حس اعتماد و امنیت را در میان زنان تقویت نماید.

آنیکوا^۱ و همکاران (۲۰۲۴) در پژوهشی با عنوان «تأثیر پلیس اجتماعی و مشارکت زنان در پایداری اجتماعی - اقتصادی در جنوب غرب نیجریه» نشان دادند که زنان پلیس نقش مهمی را در کنترل اجتماعی و پیشگیری از تبدیل

ظرفیت‌های اجتماعی به مناسبات خصمانه ایفا می‌کنند. یافته‌های این مطالعه حاکی از آن است که افسران زن نسبت به هم‌تایان مرد خود، ادراکات مثبت‌تری از تعاملات شهروندی دارند و بر اصول اخلاق مراقبتی و مشارکت شهروندان تأکید بیشتری می‌کنند. همچنین، این افسران استراتژی‌های کاری انطباقی را متناسب با زمینه‌های مختلف اجتماعی به کار می‌گیرند که می‌تواند به حفظ پایداری اجتماعی کمک کند.

مورس^۱ (۲۰۲۴) در پژوهشی با عنوان «تقویت حاکمیت قانون از طریق پلیس اجتماعی: شواهدی از لیبریا» نشان داد که توسعه پلیس محله‌ای موجب بهبود روابط بین پلیس و شهروندان شده، هنجارهای اجتماعی را تقویت کرده و جامعه را برای مشارکت فعال در طرح‌های نظارتی بسیج می‌کند. در این مطالعه مشخص شد که تشکیل و حفظ گروه‌های امنیتی محلی در قالب طرح «مجمع نظارت» پلیس، منجر به همکاری بهتر میان نیروهای پلیس و مردم شده و به کاهش تقریباً ۴۰ درصدی خشونت‌های آوایش انجامیده است.

میلز جانسون و فی^۲ (۲۰۲۳) در پژوهشی با عنوان «استخدام، اعزام، ارتقا و کاهش تعداد افسران زن: تأثیر آن بر نیروی انسانی و تصورات از عملکرد پلیس» نشان دادند که زنان در موقعیت‌های اجرایی و عملیاتی نسبت به افکار عمومی حساس‌تر بوده و تمایل بیشتری به تعامل با گروه‌های آسیب‌پذیر، از جمله خانواده‌ها و کودکان دارند. این ویژگی موجب شده است که زنان پلیس در رسیدگی به پرونده‌های قربانیان جرم، به‌ویژه در موارد مرتبط با تجاوز جنسی، نقش مؤثری را ایفا کنند و نتایج بهتری را در فرآیندهای عدالت اجتماعی به همراه آورند.

هو^۳ و همکاران (۲۰۲۲) در پژوهشی با عنوان «تروما و دولت رفاه: تاریخ‌نگاری دادگاه‌های فساد اخلاقی در شهر نیویورک» به بررسی نقش نوآوری در پلیس محله‌ای پرداختند. نتایج این مطالعات نشان داد که استفاده از شیوه‌های نوآورانه، از جمله دیده‌بانی اجتماعی در محلات، در ادغام پلیس در

1. Morse

2. Miles-Johnson & Fay

3. Ho

جامعه تأثیر قابل توجهی داشته و پلیس را به عنوان ابزاری اثربخش برای تأمین امنیت و پیشگیری از جرم معرفی کرده است.

چن^۱ (۲۰۲۱) در پژوهشی با عنوان «پلیس اجتماعی در تایوان» نشان داد که حضور فعال پلیس محله‌ای و تمرکز بر تعاملات اجتماعی، حس امنیت را در جامعه تقویت می‌کند.

شوگ^۲ (۲۰۱۸) در مطالعه «نقش حضور زنان در پلیس و واکنش به تجاوز» بر این نکته تأکید کرد که افزایش تعداد زنان در نیروی پلیس به افزایش نرخ گزارش‌دهی موارد تجاوز جنسی منجر شده است. این یافته‌ها نشان می‌دهد که حضور زنان در نیروی پلیس نه تنها میزان اعتماد شهروندان به پلیس را افزایش می‌دهد، بلکه در ارتقای سطح آگاهی عمومی درباره جرایم مرتبط با خشونت‌های جنسی نیز مؤثر است.

موراش و هار^۳ (۲۰۱۲) در پژوهشی با عنوان «هویت جنسیتی زنان شاغل به عنوان افسر پلیس» تأکید کردند که زنان در موقعیت‌های اجرایی و میدانی، نه تنها در پیشگیری از جرایم و ایجاد امنیت اجتماعی نقش‌آفرینی می‌کنند، بلکه در بهبود روابط بین پلیس و جامعه، به ویژه در میان زنان و خانواده‌ها نیز تأثیرگذار هستند.

کومار^۴ (۲۰۱۲) در پژوهشی با عنوان «تحول در عملکرد پلیس: رویکرد هند به پلیس اجتماعی» نشان داد که اجرای رویکرد پلیس اجتماعی تأثیر مثبتی بر مدیریت بحران‌های امنیتی داشته و موجب بهبود جنبه‌های مختلف روابط عمومی پلیس شده است. یافته‌های این مطالعه نشان داد که به کارگیری پلیس اجتماعی سبب افزایش سطح دسترسی مردم به نیروهای پلیس، بهبود رفتار مأموران، تقویت احساس امنیت در میان شهروندان و ارتقای درک عمومی از عملکرد پلیس می‌شود.

1. Chen

2. Schuck

3. Morash & Haarr

4. Kumar

ربه همپ^۱ (۲۰۰۸) در پژوهشی با عنوان «افسران زن و اخلاق مراقبت: آیا جنسیت افسر بر رفتارهای پلیس تأثیر می‌گذارد؟» به این نتیجه رسیدند که حضور زنان در پلیس می‌تواند به افزایش حساسیت و پاسخ‌گویی نسبت به مسائل جنسیتی کمک کند. این ویژگی منجر به افزایش گزارش‌دهی افراد جامعه در مورد خشونت‌های جنسی و بهبود فرآیندهای تحقیقاتی در این حوزه شده است.

مرور مطالعات انجام‌شده در ایران، نشان می‌دهد که افسران زن می‌توانند به عنوان واسطی مؤثر میان نیروی انتظامی و زنان جامعه، حس اعتماد و امنیت را تقویت کرده و در کاهش خشونت خانگی، مقابله با آسیب‌های اجتماعی و رسیدگی به جرایم اطفال و نوجوانان نقش کلیدی را ایفا نمایند (پسند و همکاران، ۱۳۸۸؛ ملک‌زاده و هاشمی، ۱۳۹۰؛ زاهدی و همکاران، ۱۴۰۰)؛ همچنین، چالش‌های موجود در توسعه پلیس زن در ایران، از جمله محدودیت‌های ساختاری و فرهنگی، نگاه مقطعی به نقش پلیس زن و موانع اجتماعی در گسترش کارکردهای آن، نیازمند بررسی و اصلاح سیاست‌گذاری‌ها در این حوزه است (موسوی و همکاران، ۱۴۰۲؛ شایگان و همکاران، ۱۴۰۲). تأکید پژوهش‌های خارجی بر آن است که حضور پلیس زن در نیروهای اجرایی، نه تنها موجب بهبود تعاملات اجتماعی و افزایش مشارکت شهروندان می‌شود، بلکه در کاهش جرایم، افزایش گزارش‌دهی خشونت‌های جنسیتی و ارتقای احساس امنیت در میان گروه‌های آسیب‌پذیر نیز مؤثر است (کومار، ۲۰۱۲؛ هو و همکاران، ۲۰۲۲؛ میلزجانسون و فی، ۲۰۲۳). همچنین، مطالعات نشان داده‌اند که نوآوری در پلیس محله‌ای و استفاده از زنان پلیس در نقش‌های اجتماعی و نظارتی، باعث افزایش اعتماد عمومی و نیز افزایش تأثیر پیشگیری از بروز جرایم شهری می‌شود (مورس، ۲۰۲۴؛ شوک، ۲۰۱۸). بر این اساس، وجه نوآورانه پژوهش حاضر، توجه به جنبه تطبیقی بررسی نقش فرهنگ‌ساز پلیس زن در امنیت اجتماعی با تمرکز بر کشورهای در حال توسعه و بررسی اقدامات و الگوهای مؤثر در به‌کارگیری پلیس زن در سطح جامعه است. این مطالعه

می‌تواند در زمینه ارتقای سیاست‌های پلیس و بومی‌سازی الگوهای موفق جهانی برای بهبود کارکرد پلیس زن در ایران، مؤثر واقع شود.

مبانی نظری

رویکردهای نظری درخصوص ظرفیتهای موجود برای کنترل آسیبهای اجتماعی در مناطق حاشیه‌نشین در دهه ۱۹۸۰ با دو نظریه پنجره‌های شکسته و پلیس اجتماعی توسعه یافت. نظریه پنجره‌های شکسته (ویلسون و کیلینگ^۱، ۱۹۸۲) بر این باور است که بی‌نظمی در جامعه، حتی اگر به‌طورمستقیم، با جرم‌های جدی مرتبط نباشد، می‌تواند باعث افزایش ترس و انزوای ساکنان شده و به‌تدریج موجب ارتکاب جرایم جدی‌تری شود. این نظریه با هدف شکل‌گیری استراتژی‌های پلیسی در آمریکا با تمرکز بر حضور پلیس در محلات جرم‌خیز و ایجاد نظم مورد استفاده قرار گرفت (آیِر^۲ و همکاران، ۲۰۱۵). نظریه پلیس اجتماعی، که هم‌زمان با نظریه پنجره‌های شکسته مطرح شد نیز بر مشارکت اجتماعی مردم و روش‌های حل مسئله به‌منظور پیشگیری از جرم‌ها و بی‌نظمی‌های اجتماعی تأکید دارد (فیلدینگ^۳، ۲۰۰۵). این دو نظریه، در محلات به‌ویژه برای کاهش جرایم و بی‌نظمی کاربرد دارند؛ اما در شیوه اجرا، دارای تفاوت‌هایی اساسی هستند. در نظریه پلیس اجتماعی، پلیس به‌طورفعال تشویق می‌شود که با مردم تعاملاتی غیرقانونی و حمایتی داشته باشد و به‌جای برخورد‌های سخت، روابط مثبتی را با اعضای جامعه برقرار کند؛ اما در نظریه پنجره‌های شکسته، پلیس به‌طورفعال در جامعه حضور دارد و برای مقابله با جرایم جزئی، نیز موظف به صدور جریمه است (ویسبرد^۴ و همکاران، ۲۰۲۴).

در کنار این رویکردها، توجه به نقش زنان پلیس در امنیت محلات، از اهمیت بالایی برخوردار است. رویکردهای فمینیستی، به‌ویژه رویکردهای رادیکال و انتقادی، تحلیل‌های مختلفی را از امنیت اجتماعی و نقش زنان در ایجاد آن ارائه می‌دهند. این دیدگاه‌ها معتقدند که نظم اجتماعی نه تنها از طریق

1. Wilson & Kelling
2. Aiyer
3. Fielding
4. Weisburd

ساختارهای قدرت مردانه، بلکه با تغییر هنجارهای جنسیتی و روابط اجتماعی بازسازی می‌شود. زنان پلیس می‌توانند به‌عنوان عاملان تغییر در ساختارهای قدرت اجتماعی عمل کنند و با کاهش خشونت و ارتقای عدالت، تأثیر مثبتی را در مناطق حاشیه‌نشین بر جای گذارند (براسول^۱ و همکاران، ۲۰۱۷؛ کینگ^۲ و همکاران، ۲۰۲۱). مطالعات نشان می‌دهند که زنان پلیس می‌توانند به‌عنوان مشاور و حامی حقوق زنان و کودکان در برابر خشونت‌های خانگی عمل کنند و درک خاصی از مسائل اجتماعی را برای ارتقای امنیت اجتماعی در محلات ارائه دهند (کارینگتون^۳ و همکاران، ۲۰۲۲). به‌علاوه، زنان پلیس می‌توانند در کاهش خشونت‌های مبتنی بر جنسیت در مناطق حاشیه‌نشین نقش موثری را ایفا کنند. در واقع، زنان با استفاده از تجربیات شخصی خود در مواجهه با قربانیان خشونت، نقش‌های چندگانه‌ای را ایفا می‌کنند که این ظرفیت به آنها این امکان را می‌دهد که در مسائل امنیتی و اجتماعی مؤثرتر عمل کنند (شاک و رابه‌هیپ^۴، ۲۰۲۴).

در نظریه بیدل (۱۹۸۶)، زنان در نقش‌های متعدد خود در جامعه قادر به تأثیرگذاری بر مسائل مختلف هستند و به‌ویژه در موقعیت‌هایی که با آسیب‌های اجتماعی و خشونت‌های خانگی مواجه هستند، می‌توانند از تجربیات خود استفاده کنند تا نقش‌هایشان را به‌شکل مؤثرتری مدیریت کنند (شلی^۵ و همکاران، ۲۰۱۱). داکسبری و همکاران (۲۰۲۰) بر تعارضات نقش زنان در محیط‌های امنیتی تأکید کرده و اشاره می‌کنند که زنان پلیس با استفاده از ویژگی‌های منحصربه‌فرد خود در مدیریت تعارضات، نقش مهمی را در برقراری همدلی و ایجاد اعتماد در جامعه ایفا می‌کنند. باین‌حال، چالش‌های مهمی برای استفاده از ظرفیت زنان پلیس در پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی در مناطق حاشیه‌نشین وجود دارد. زنان پلیس در ایران معمولاً در بخش‌های اداری مشغول به کار هستند و به‌این‌علت، از این ظرفیت‌ها برای فرهنگ‌سازی و

1. Braswell

2. King

3. Carrington

4. Schuck & Rabe-Hemp

5. Shelley

پیشگیری از آسیب‌ها در سطح کمتری بهره برده می‌شود (شایگان و همکاران، ۱۴۰۲)؛ بنابراین، تغییر نگرش اجتماعی نسبت به ظرفیت‌های زنان پلیس برای پیشگیری از جرایم و ارائه خدمات حمایتی به زنان و کودکان در جامعه امری ضروری است.

روش‌شناسی

پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نظر ماهیت داده‌ها، کیفی و اکتشافی است. به منظور گردآوری داده‌ها، از مطالعات اسنادی و تحلیل محتوای کیفی بهره گرفته شد. داده‌های پژوهش شامل گزارش‌های رسمی دولتی و بین‌المللی، مقالات علمی و مطالعات موردی از برنامه‌های پلیس اجتماعی در کشورهای منتخب است و برای انتخاب منابع اطلاعاتی، از روش نمونه‌گیری هدفمند استفاده شده است. انتخاب این سه کشور به دلیل تجارب منحصربه‌فرد آنها در اجرای پلیس اجتماعی و شباهت‌های نسبی با ایران در برخی از چالش‌های امنیتی و اجتماعی بوده است (جدول ۱).

جدول ۱. ویژگی‌های کشورهای مورد مطالعه

نام کشور	معیار انتخاب	وضعیت جرایم و امنیت	منابع داده‌ها	روش گردآوری داده‌ها و تحلیل
هند	گسترده‌گی جغرافیایی، نرخ بالای جرایم علیه زنان، تاریخچه پلیس اجتماعی، چالش‌های امنیتی مشابه ایران	نرخ بالای تجاوز جنسی (۲۸ هزار مورد در سال ۲۰۲۰)، قتل عمد (۴۰ هزار مورد در سال ۲۰۲۰، نرخ ۳ در ۱۰۰ هزار نفر)، شهر دهلی با بالاترین نرخ جرم در سال ۲۰۲۱ (۱۸۵۹ جرم در ۱۰۰ هزار نفر) (گزارش سازمان ملل متحد، ۲۰۲۰)	مقالات علمی، گزارش‌های رسمی پلیس، مطالعات بین‌المللی درباره پلیس اجتماعی	مرور نظام‌مند ادبیات، تحلیل تطبیقی سیاست‌ها
برزیل	الگوهای نوین پلیس مشارکتی، کاهش قتل‌ها در کنار رشد جرایم سازمان‌یافته	کاهش قتل عمد به ۳۹,۵۰۰ مورد در ۲۰۲۳ (۴٪ کاهش نسبت به ۲۰۲۲) در کنار نرخ قتل (۲۲.۳ در ۱۰۰ هزار نفر) همچنان ۴ برابر میانگین جهانی، رشد جرایم سازمان‌یافته در آمازون (دبیرخانه امنیت عمومی ایالت ریودوژانیرو، ۲۰۲۰)	گزارش‌های دولتی، مقالات علمی، تحلیل سیاست‌های پلیس اجتماعی	تحلیل تطبیقی الگوهای پلیس اجتماعی

نام کشور	معیار انتخاب	وضعیت جرایم و امنیت	منابع داده‌ها	روش گردآوری داده‌ها و تحلیل
رواندا	بازسازی اجتماعی پس از نسل‌کشی ۱۹۹۴، نقش کلیدی زنان در امنیت اجتماعی، افزایش نرخ جرایم	افزایش جرایم گزارش‌شده در ۵ سال اخیر (۸۴,۴۵۳ مورد در ۲۰۲۲/۲۰۲۳)، نرخ بالای خشونت علیه زنان (۳۷٪) تجربه خشونت جسمی، جنسی یا روانی، ۴۶٪ تجربه خشونت از سوی همسر (گزارش شاخص جرم سازمان‌یافته آفریقا، ۲۰۲۳)	مطالعات آکادمیک، گزارش‌های بین‌المللی درباره پلیس زن	تحلیل مقایسه‌ای سیاست‌های امنیت اجتماعی

تحلیل داده‌ها بر اساس رویکرد تحلیل مضمون در سه سطح انجام شد. در مرحله نخست یا کدگذاری اولیه، داده‌های گردآوری‌شده چندین بار مورد بررسی قرار گرفت تا مفاهیم پایه شناسایی شوند. در مرحله دوم، کدهای پایه به مضامین سازمان‌دهنده و فراگیر گروه‌بندی شدند و در مرحله سوم، مضامین سازمان‌دهنده و فراگیر، بازبینی و اصلاح شدند تا از جامعیت و دقت آنها اطمینان حاصل شود. در این مرحله، همچنین بررسی‌های تطبیقی بین هند، برزیل و رواندا انجام شد تا نقاط اشتراک و تفاوت در سیاست‌های پلیس اجتماعی این کشورها مشخص شود. به‌منظور افزایش اعتبار یافته‌ها نیز از سه روش اعتبارسنجی استفاده شد؛ اعتبارسنجی اول، توسط متخصصین پژوهش صورت گرفت؛ به‌این‌ترتیب که یافته‌های کلیدی در اختیار کارشناسان حوزه مطالعات زنان و سرمایه اجتماعی قرار گرفت تا صحت آنها ارزیابی شود؛ سپس، مقایسه تحلیلی یافته‌ها با داده‌های خام پژوهش انجام شد تا ارتباط منطقی و انسجام آنها بررسی شود و درنهایت، روش بازرسی خارجی به‌کار گرفته‌شد که در آن، یافته‌های پژوهش با نظرات خبرگان مستقل تحلیل اجتماعی مورد بررسی قرار گرفت و نظرات اصلاحی آنها در تحلیل نهایی لحاظ شد.

یافته‌ها

در این پژوهش، با استفاده از روش تحلیل مضمون سه‌سطحی، به کدگذاری داده‌های به‌دست‌آمده از تحلیل مستندات و با بررسی و مقایسه پلیس اجتماعی

در سه کشور هند، رواندا و برزیل پرداخته شده است. ابتدا طیف متنوعی از اسناد شامل مقالات علمی و گزارش‌های ملی و بین‌المللی بررسی و پس از طبقه‌بندی اولیه، ۱۰ منبع اصلی برای هر کشور به شکل عمیق مورد بررسی قرار گرفت و در نهایت، از بین آنها اسنادی که تأثیر مشارکت پلیس زن در پلیس اجتماعی و فرهنگ‌سازی برای ارتقای امنیت را مورد توجه قرار داده بودند، انتخاب و وارد مرحله تحلیل شدند (جدول ۲).

جدول ۲. اسناد مورد بررسی بر اساس کشور و محورهای مشترک

کشور	منبع مورد بررسی	محورهای مشترک
هند	سوکتانکار، ۲۰۱۹	حمایت از گروه‌های آسیب‌پذیر
رواندا	کاریرا، ۲۰۲۱	حمایت از گروه‌های آسیب‌پذیر
برزیل	کوردووا و راس، ۲۰۲۰	حمایت از گروه‌های آسیب‌پذیر
هند	میترا، ۲۰۱۹	حمایت قانونی و روانی از قربانیان
رواندا	رواموهیزی و ایرچوکو، ۲۰۲۲	حمایت قانونی و روانی از قربانیان
برزیل	هانتزینگر، ۲۰۰۲	حمایت قانونی و روانی از قربانیان
هند	پاندی، ۲۰۱۵	پیشگیری از جرم و کاهش خشونت
رواندا	کاریرا، ۲۰۲۱	پیشگیری از جرم و کاهش خشونت
برزیل	گریجو ویلاروکا و ریبیرو، ۲۰۱۹	پیشگیری از جرم و کاهش خشونت
هند	سوکتانکار، ۲۰۱۹	افزایش اعتماد عمومی به پلیس
رواندا	کاریرا، ۲۰۲۱	افزایش اعتماد عمومی به پلیس
برزیل	کوردووا و راس، ۲۰۲۰	افزایش اعتماد عمومی به پلیس
هند	شاخص جرم سازمان یافته ۲۰۲۳: هند	گزارش‌های تخصصی ملی و بین‌المللی
رواندا	شاخص جرایم سازمان یافته آفریقا ۲۰۲۳	گزارش‌های تخصصی ملی و بین‌المللی
	گزارش پلیس ملی رواندا (۲۰۲۰).	
برزیل	دبیرخانه امنیت عمومی ایالت ریو دو ژانیرو (۲۰۲۰).	گزارش‌های تخصصی ملی و بین‌المللی

در این پژوهش تلاش شد تا نقش پلیس زن در ارتقای امنیت اجتماعی با تأکید بر الگوی پلیس اجتماعی بررسی و یافته‌ها در قالب مضامین پایه و فراگیر و سازمان‌دهنده ارائه شوند. پس از استخراج مضامین سازمان‌دهنده برای طراحی الگوی پژوهش و ارائه رویکرد کاربردی به نتایج، کدهای فراگیر از خلاصه‌سازی کدهای سازمان‌دهنده استخراج و الگوی نهایی پژوهش ترسیم شد. در جدول ۳، فرایند تلخیص مضامین پایه‌ای، سازمان‌دهنده و فراگیر ارائه شده است.

جدول ۳. مضامین پایه، سازمان‌دهنده و فراگیر

مضمون فراگیر	مضمون سازمان‌دهنده	مضمون پایه	نمونه کشوری	منابع
حمایت‌از گروه‌های آسیب‌پذیر	ایجاد فضاهای امن برای قربانیان خشونت جنسیتی	ایجاد مکان‌های اختصاصی برای زنان به‌منظور گزارش جرایم و دریافت حمایت	هند: ایستگاه‌های پلیس زنانه رواندا: مراکز چندمنظوره ایسانگه برزیل: خدمات پشتیبانی قربانیان در مناطق پرخطر	کومار، ۲۰۱۹؛ کاریرا، ۲۰۲۱؛ نگارو، ۲۰۲۴
پیشگیری‌از جرم و کاهش خشونت	حمایت قانونی و روانی از قربانیان	مشاوره حقوقی و روان‌شناختی برای قربانیان خشونت و افزایش حمایت‌های قانونی	هند: افسران زن به‌عنوان مشاوران حقوقی و روانی رواندا: پلیس اجتماعی به‌عنوان میانجی در پرونده‌های حساس برزیل: اطلاع‌رسانی حقوقی و حمایت‌از قربانیان خشونت	چودهوری، ۲۰۱۷؛ رواموهیزی و ایرچوکو، ۲۰۲۲؛ کوردوا و راس، ۲۰۲۰
پیشگیری‌از جرم و کاهش خشونت	برنامه‌های پیشگیرانه برای جوامع آسیب‌پذیر	ایجاد سازوکارهای پیشگیرانه برای کاهش جرایم در جوامع پرخطر	هند: گشت‌زنی زنان در بمبئی رواندا: آموزش‌های پیشگیرانه درباره خشونت جنسیتی برزیل: ارائه فعالیت‌های جایگزین برای جوانان در معرض خطر	پاندی، ۲۰۱۵؛ کاگامه و همکاران، ۲۰۲۳؛ کارینگتون، ۲۰۲۰
پیشگیری‌از جرم و کاهش خشونت	افزایش آگاهی عمومی از حقوق و امنیت	کمپین‌های اطلاع‌رسانی و آموزش جامعه برای کاهش جرایم	هند: کمپین‌های آگاهی‌بخشی درباره گزارش خشونت؛ رواندا: کارگاه‌های آموزشی حقوقی زنان؛ برزیل: برنامه‌های اطلاع‌رسانی در محله‌های پرخطر	یارابوتو و توتا، ۲۰۱۵؛ چاند، ۲۰۱۵ گزارش شاخص جرایم سازمان‌یافته آفریقا، ۲۰۲۳؛ دبیرخانه امنیت عمومی ایالت ریودوژانیرو، ۲۰۲۰

مضمون فراگیر	مضمون سازمان دهنده	مضمون پایه	نمونه کشوری	منابع
افزایش اعتماد عمومی به پلیس	افزایش دسترس پذیری پلیس زن	حضور فیزیکی پلیس زن در محلات و افزایش تعامل با مردم	هند: استقرار ایستگاه‌های پلیس محلی رواندا: حضور فعال افسران زن در مناطق روستایی برزیل: برگزاری جلسات مستمر با ساکنان محله‌های پرخطر	ناگ، ۲۰۲۳ پلیس آسام، ۲۰۲۴ پروا و رینولد، ۲۰۱۷
همدلی و مهارت‌های ارتباطی افسران زن	افزایش تعامل انسانی و ارتباط نزدیک پلیس با مردم	هند: رویکرد همدلانه پلیس زن در رسیدگی به پرونده‌ها رواندا: حل اختلافات خانوادگی از طریق پلیس اجتماعی برزیل: تقویت تعامل پلیس با جامعه	سوکتانکار، ۲۰۱۹؛ موزر، ۲۰۰۹؛ گریجو ویلاروکا و ریبیرو، ۲۰۱۹	
مشارکت فعال جامعه	همکاری با سازمان‌های محلی	همکاری میان پلیس، رهبران محلی و سازمان‌های مدنی	هند: اجرای برنامه‌های «پلیس میترا» رواندا: ایجاد کمیته‌های پلیس اجتماعی در سطح محلی برزیل: همکاری پلیس با سازمان‌های غیردولتی	حکیم و همکاران، ۲۰۱۲؛ موگامبیگ، ۲۰۰۵؛ اسکوگان و ریچیو، ۲۰۱۷
برگزاری برنامه‌های آموزشی و جلسات مشاورتی	توسعه جلسات آموزشی برای افزایش آگاهی امنیتی در جوامع	هند: جلسات مشاورتی در محلات رواندا: آموزش زنان درباره حقوق قانونی برزیل: گفتگوهای اجتماعی در محله‌های پرخطر	گورادیا و همکاران، ۲۰۲۴ نیروی حفاظت صلح سازمان ملل، ۲۰۱۸؛ هوترینگر، ۲۰۰۲	
ارتقای جایگاه زنان در نیروی پلیس	شکستن کلیشه‌های جنسیتی	افزایش نقش زنان در اجرای قانون و تغییر نگرش سنتی	هند: رهبری افسران زن در پرونده‌های حساس رواندا: زنان به‌عنوان	میترا، ۲۰۱۹؛ کاریرا، ۲۰۲۱؛ برزیل امنیت

مضمون فراگیر	مضمون سازمان‌دهنده	مضمون پایه	نمونه کشوری	منابع
			الگوهای رهبری برزیل: افزایش تعداد افسران زن در مناطق پرخطر	مطالعات
	تقویت مهارت‌های تخصصی افسران زن	افزایش مهارت‌های پلیسی و ارتباطی در میان افسران زن	هند: آموزش‌های تخصصی در حوزه مقابله با خشونت جنسیتی رواندا: مهارت‌های حل اختلاف خانوادگی برزیل: توسعه مهارت‌های ارتباطی و مدیریتی	ودهوری، ۲۰۱۷؛ کاوامورا و شیراکاوا، ۲۰۰۸؛ نگارو، ۲۰۲۴

در ادامه این بخش، مضامین و نتایج حاصل از این پژوهش در قالب شواهد تجربی از کشورهای منتخب ارائه می‌شود.

مضمون فراگیر اول: حمایت از گروه‌های آسیب‌پذیر

بررسی اقدامات و دستاوردهای کشورهای مورد مطالعه نشان داد که توسعه پلیس اجتماعی با محوریت افسران زن، بیشترین دستاورد را برای حمایت از گروه‌های آسیب‌پذیر ایجاد نموده‌است که از طریق دو اقدام جدی یعنی ایجاد فضای امن برای قربانیان خشونت جنسیتی و حمایت قانونی و روانی از قربانیان انجام پذیرفته‌است. به‌منظور ایجاد فضای امن برای قربانیان خشونت جنسیتی، در کشور هند با ایجاد ایستگاه‌های پلیس زنانه، محیطی امن برای زنان فراهم شده‌است تا خشونت‌های خانگی و جنسیتی را بدون ترس از قضاوت گزارش دهند. این فضاها توسط افسران زن مدیریت می‌شوند که خود، از درک عمیقی نسبت به مسائل قربانیان برخوردارند (سوکتانکار^۱، ۲۰۱۹). رواندا نیز با مراکز چندمنظوره ایسانگه، خدمات روان‌شناختی، حقوقی و پزشکی به بازماندگان خشونت ارائه می‌دهد که نمونه‌ای از پشتیبانی جامع است (کاریرا^۲، ۲۰۲۱). در برزیل نیز افسران زن به ارائه حمایت روانی و پزشکی به قربانیان در مناطق

محروم و حاشیه‌نشین پرداخته و حس امنیت را تقویت کرده‌اند (کوردووا و راس^۱، ۲۰۲۰). در زمینه حمایت قانونی و روانی از قربانیان، در هند، افسران زن نه تنها حمایت عاطفی بلکه مشاوره‌های حقوقی را نیز به قربانیان ارائه داده و آنها را در مسیر دادخواهی یاری می‌کنند (میترا^۲، ۲۰۱۹). در رواندا، افسران زن به عنوان میانجی و مشاور در پرونده‌های حساس عمل کرده و اعتماد جامعه را جلب کرده‌اند (رواموهیزی و ایرچوکو^۳، ۲۰۲۲). در برزیل، برنامه‌های آگاهی‌بخشی و اطلاع‌رسانی، قربانیان را از حقوقشان مطلع ساخته و اعتماد به سیستم قضایی را افزایش داده است (هاتزینگر^۴، ۲۰۰۲).

مضمون فراگیر دوم: پیشگیری از جرم و کاهش خشونت

بررسی تجارب کشورها نشان داد که پیشگیری از جرم و کاهش خشونت نیز از طریق دو اقدام مهم شامل برنامه‌های پیشگیرانه برای جوامع آسیب‌پذیر و افزایش آگاهی عمومی از حقوق و امنیت صورت گرفته است. در حوزه اجرای برنامه‌های پیشگیرانه برای جوامع آسیب‌پذیر هند، گشت‌های ایمنی زنان در بمبئی نشان داده است که حضور فعال افسران زن می‌تواند به پیشگیری از خشونت‌های خیابانی کمک کند (کومار، ۲۰۱۹ و پاندی^۵، ۲۰۱۵). رواندا از طریق آموزش‌های پیشگیرانه درباره خشونت جنسیتی به جوامع محلی، گام‌های موثری را در کاهش جرایم برداشته است (کاریرا، ۲۰۲۱). برزیل نیز با تمرکز بر فعالیت‌های جایگزین برای جوانان، تلاش کرده است تا آنها را از درگیر شدن در جرایم سازمان‌یافته دور نگه دارد (گریجو ویلاروکا و ریبیرو^۶، ۲۰۱۹). برای افزایش آگاهی عمومی از حقوق و امنیت نیز اقدامات متعددی صورت گرفته است؛ از جمله در هند، کمپین‌های آگاهی‌بخشی به مردم کمک کرده‌اند تا اهمیت گزارش‌دهی به پلیس را درک کنند (سوکتانکار، ۲۰۱۹؛ میترا، ۲۰۱۹). در رواندا، کارگاه‌های آموزشی نه تنها زنان بلکه جوامع محلی را

1. Córdova & Kras
2. Mitra
3. Rwamuhizi & Irechukwu
4. Hautzinger
5. Pandey
6. Grijó Vilarouca & Ribeiro

درباره نحوه گزارش خشونت خانگی توانمند ساخته است (کاریرا، ۲۰۲۱). برزیل نیز با اطلاع‌رسانی عمومی در محله‌های پرخطر، حس امنیت را در میان شهروندان افزایش داده‌است (کوردووا و راس، ۲۰۲۰).

مضمون فراگیر سوم: افزایش اعتماد عمومی به پلیس

بررسی تجارب کشورها نشان داد که یکی از مهم‌ترین دستاوردها، افزایش اعتماد عمومی به پلیس بوده‌است که از طریق افزایش دسترس‌پذیری پلیس زن و همدلی و مهارت‌های ارتباطی افسران زن فراهم آمده‌است. در زمینه دسترسی‌پذیری پلیس زن در هند، ایستگاه‌های پلیس محلی برای ارتباط نزدیک‌تر پلیس با مردم طراحی شده‌اند (سوکتانکار، ۲۰۱۹؛ کومار، ۲۰۱۹). در رواندا، حضور افسران زن در مناطق روستایی کمک کرده‌است تا زنان بیشتری احساس امنیت کرده و جرایم را گزارش دهند (کاریرا، ۲۰۲۱). در برزیل، جلسات منظم افسران زن با ساکنان محله‌های پرخطر، روابط اعتمادسازی بین پلیس و جامعه را بهبود بخشیده‌است (رواموهیزی و ایرچوکو، ۲۰۲۲). بررسی مهارت‌های همدلی و مهارت‌های ارتباطی افسران زن نشان می‌دهد که افسران زن در هند با همدلی و توجه بیشتر به قربانیان، آنها را در بازسازی زندگی یاری می‌کنند (میترا، ۲۰۱۹). در رواندا، افسران زن با رویکرد میانجی‌گری به حل اختلافات خانوادگی پرداخته‌اند (کاریرا، ۲۰۲۱). در برزیل، افسران زن به‌عنوان الگو، نقش نگرش‌های جنسیتی سنتی را به چالش کشیده و امکان تعامل بهتر زنان با جامعه را تقویت کرده‌اند (هاتزینگر، ۲۰۰۲).

مضمون فراگیر چهارم: مشارکت فعال جامعه در برنامه‌های پلیس اجتماعی

یکی دیگر از دستاوردهای مشارکت افسران زن در توسعه پلیس اجتماعی نشان می‌دهد که مشارکت فعال جامعه از طریق دو حوزه همکاری با سازمان‌های محلی و برگزاری برنامه‌های آموزشی و جلسات مشورتی حاصل آمده‌است. در زمینه همکاری با سازمان‌های محلی در کشور هند، برنامه‌های «پلیس میترا» همکاری با رهبران محلی را تسهیل کرده و باعث حل سریع‌تر

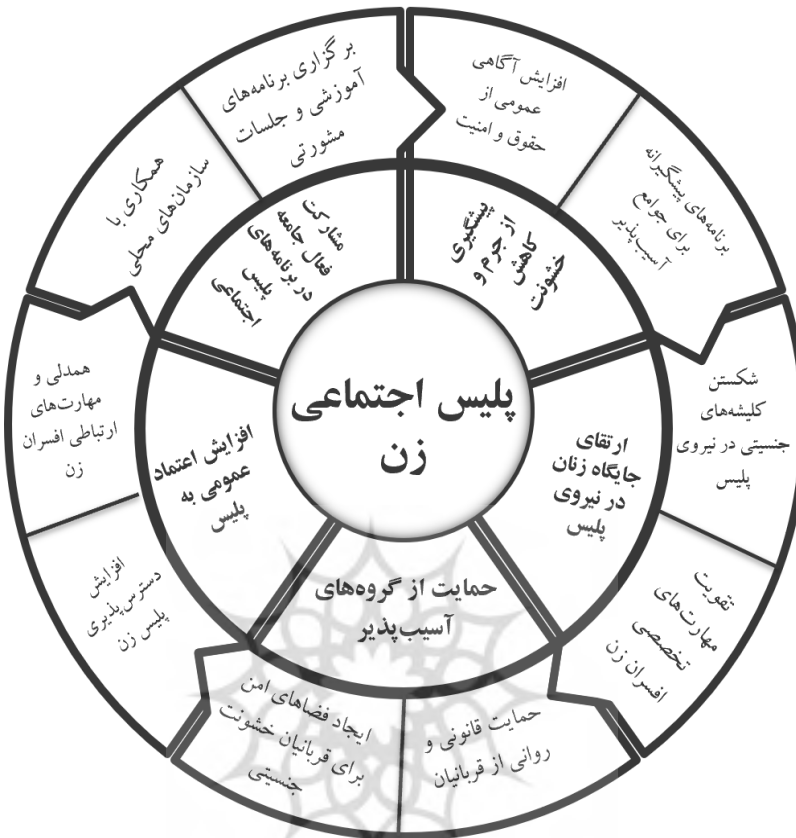
مشکلات امنیتی شده است (ناگ^۱، ۲۰۲۳؛ کومار، ۲۰۱۹). رواندا با تشکیل کمیته‌های پلیس اجتماعی، مشارکت فعال ساکنان را در مسائل امنیتی تضمین کرده است (کاریرا، ۲۰۲۱؛ روموهیزی و ایرچوکو، ۲۰۲۲). در برزیل، همکاری با سازمان‌های غیردولتی برای ارائه خدمات حمایتی به قربانیان به‌طور موثری اجرا شده است (کوردووا و راس، ۲۰۲۰). برگزاری برنامه‌های آموزشی و جلسات مشورتی نیز از دیگر اقدامات مهم و تأثیرگذار بوده است. در هند، ضمن برگزاری جلسات مشورتی در محلات، به بررسی نیازهای امنیتی جامعه پرداخته و راهکارهای مناسبی ارائه شده است (سوکتانکار، ۲۰۱۹؛ میترا، ۲۰۱۹). در رواندا، آموزش حقوق قانونی به زنان و نحوه گزارش جرایم، حس اعتماد به پلیس را افزایش داده است (کاریرا، ۲۰۲۱). در برزیل، گفت‌وگوهای اجتماعی در محله‌ها به شناسایی دقیق‌تر مشکلات امنیتی کمک کرده است (هالزینگر، ۲۰۰۲).

مضمون فراگیر پنجم: ارتقای جایگاه زنان در نیروی پلیس

یکی از مهم‌ترین دستاوردهای مشارکت زنان در پلیس اجتماعی، ارتقای جایگاه زنان از طریق شکستن کلیشه‌های جنسیتی و تقویت مهارت‌های تخصصی افسران زن بوده است. بدون شک، موضوع کلیشه‌های جنسیتی، یکی از مهم‌ترین چالش‌های زنان در کشورهای در حال توسعه است و تجربه این کشورها نشان می‌دهد که افسران زن در هند با رهبری در پرونده‌های حساس، می‌توانند نقشی کلیدی را در نیروی انتظامی این کشور ایفا کنند (پاندی، ۲۰۱۵). در رواندا، زنان به‌عنوان الگوهای رهبری، جوانان را به مشارکت فعال در امور اجتماعی و امنیتی ترغیب کرده‌اند (روموهیزی و ایرچوکو، ۲۰۲۲). در برزیل، افزایش تعداد افسران زن در مناطق پرخطر، تأثیرات مثبتی در تغییر نگرش جامعه داشته است (کوردووا و راس، ۲۰۲۰). تقویت مهارت‌های تخصصی افسران زن نیز از دیگر اقدامات بوده است؛ به‌طور مثال، در هند، افسران زن برای رسیدگی به پرونده‌های حساس مانند تجاوز جنسی، از آموزش‌های تخصصی برخوردار شده‌اند (میترا، ۲۰۱۹). در رواندا، مهارت‌های میانجی‌گری و حل اختلافات خانوادگی به آنها کمک کرده است تا مشکلات پیچیده را مدیریت

کنند (رواموهیزی و ایرچوکو، ۲۰۲۲). در برزیل، توسعه مهارت‌های ارتباطی و مدیریت اجتماعی به موفقیت آنها در ایفای نقش‌های اجتماعی کمک کرده‌است (هاتزینگر، ۲۰۰۲).

پس از تلخیص مضامین سازمان‌دهنده در سطح دوم تحلیل، مضامین فراگیر در سطح سوم تحلیل با عناوینی نظیر حمایت‌از گروه‌های آسیب‌پذیر، پیشگیری از جرم و کاهش خشونت، افزایش اعتماد عمومی به پلیس، مشارکت فعال جامعه و ارتقای جایگاه زنان در نیروی پلیس استخراج شد. یافته‌ها نشان می‌دهند که پلیس اجتماعی در کشورهای مورد مطالعه، با استفاده از این مضامین فراگیر، نقش مهمی را در افزایش امنیت عمومی، کاهش جرم و بهبود تعاملات اجتماعی ایفا کرده‌است. تحلیل داده‌ها نشان داد که هر یک از این مضامین اصلی، از چندین مضمون سازمان‌دهنده تشکیل شده‌اند که در سطوح مختلف اجرا می‌شوند. این مضامین سازمان‌دهنده شامل ایجاد فضاهای امن برای قربانیان خشونت جنسیتی، برنامه‌های پیشگیرانه برای جوامع آسیب‌پذیر، افزایش آگاهی عمومی از حقوق و امنیت، همکاری پلیس با سازمان‌های محلی و شکستن کلیشه‌های جنسیتی است. در نهایت، این الگو به صورت یک الگوی مفهومی در قالب شکل ۱ ارائه شد که رابطه میان چالش‌های امنیتی، راهکارهای پلیس اجتماعی و نقش زنان در بهبود امنیت عمومی را نشان می‌دهد. این الگو می‌تواند مبنای طراحی سیاست‌های بهینه برای تقویت پلیس اجتماعی در کشورهای در حال توسعه قرار گیرد.

شکل ۱. الگوی نهایی پژوهش

بحث و نتیجه‌گیری

پلیس اجتماعی به‌عنوان یک ابتکار مؤثر در بهبود امنیت عمومی و نظم اجتماعی، بر اساس نظریه‌های پنجره‌های شکسته و پلیس اجتماعی، به‌ویژه در مناطق آسیب‌پذیر و محله‌های جرم‌خیز، نقش مهمی را ایفا می‌کند. طبق نظریه پنجره‌های شکسته (ویلسون و کیلینگ، ۲۰۱۷)، بی‌نظمی در محیط‌های اجتماعی می‌تواند باعث کاهش کنترل اجتماعی غیررسمی و افزایش جرم‌های جدی‌تر شود. بر اساس این نظریه، اقدامات پیشگیرانه و حضور فعال پلیس در محله‌های آسیب‌پذیر می‌تواند از وقوع جرایم جدید جلوگیری کرده و حس امنیت را افزایش دهد. پلیس اجتماعی با تمرکز بر ظرفیت‌های مشارکتی،

می‌تواند از طریق حل مسئله و استفاده از منابع اجتماعی، به پیشگیری از جرم کمک کند. حضور زنان در پلیس اجتماعی، به‌ویژه در مناطق حاشیه‌نشین، مطابق نظریه نقش (بیدل، ۱۹۸۶)، امکان ایفای نقش‌های چندگانه را فراهم می‌آورد که شامل نقش حامی، مشاور و نیروی اجرایی است. ویژگی‌هایی نظیر همدلی و درک عمیق‌تر از مسائل اجتماعی، این امکان را به زنان پلیس می‌دهد تا ارتباط مؤثرتری را با جامعه برقرار کنند و در زمینه‌هایی مانند مبارزه با خشونت‌های مبتنی بر جنسیت و خشونت خانگی عملکرد بهتری داشته باشند. علاوه بر این، نظریه‌های فمینیستی (براسول و همکاران، ۲۰۱۷؛ کینگ و همکاران، ۲۰۲۱) نیز تأکید دارند که زنان پلیس می‌توانند نگرش‌های منفی نسبت به قوانین و عدالت را بهبود بخشند و نقش موثری در توانمندسازی جامعه ایفا کنند. تجارب کشورهای هند، رواندا و برزیل نشان می‌دهد که پلیس اجتماعی با تأکید بر حضور زنان، به‌ویژه در کاهش خشونت‌های مبتنی بر جنسیت و ارتقای اعتماد عمومی، تأثیرات مثبتی داشته است. زنان پلیس با برخورداری از ویژگی‌هایی چون همدلی، درک حساسیت‌های اجتماعی و توانمندی در برقراری ارتباطات مؤثر، به‌ویژه در زمینه‌های خشونت خانگی، نقش بسیار موثری را ایفا کرده و توانسته‌اند فضای امن‌تری را برای قربانیان خشونت، به‌ویژه زنان و کودکان ایجاد کرده و اعتماد لازم را برای گزارش‌دهی و پیگیری جرایم در آنها پدیدار سازند. در همین راستا، حضور زنان در پلیس اجتماعی، موجب تقویت دیدگاه‌ها و راهکارهای مختلف برای حل مشکلات اجتماعی گردیده و باعث می‌شود که سیاست‌های پلیسی به نیازهای جامعه و اقشار مختلف آن به‌شکل بهتری پاسخ دهند. در این کشورها، پلیس اجتماعی به‌ویژه در زمینه مبارزه با خشونت‌های مبتنی بر جنسیت، تأثیرات شگرفی داشته است. با توجه به ویژگی‌های خاص هر کشور و چالش‌های خاص آنها، می‌توان گفت که پلیس اجتماعی، بر مبنای همکاری نزدیک با جامعه و تأکید بر اقدامات پیشگیرانه و همدلانه، یکی از مؤثرترین ابزارها برای ارتقای امنیت عمومی و کاهش جرم در جوامع است. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که یکی از مهم‌ترین دستاوردهای پلیس اجتماعی، به‌ویژه در کشورهای هند، رواندا

و برزیل، افزایش اعتماد عمومی به نیروهای انتظامی و تقویت همکاری میان پلیس و مردم بوده است. این رویکرد نه تنها باعث کاهش نگرانی‌های اجتماعی و افزایش تعاملات مثبت می‌شود، بلکه به موازات آن، از بروز جرایم جدید نیز جلوگیری می‌کند.

زنان پلیس در این کشورها، با ویژگی‌های خاص خود، از جمله همدلی و درک بهتر از مشکلات اجتماعی، نقشی برجسته را در کاهش خشونت‌های مبتنی بر جنسیت و ایجاد فضای امن‌تر برای زنان و کودکان ایفا کرده‌اند. همچنین، حضور زنان در پلیس اجتماعی موجب تقویت همکاری‌ها و ایجاد فضای اعتماد میان نیروهای پلیس و جوامع خاص، به‌ویژه در جوامع سنتی و محافظه‌کار شده است. در بسیاری از فرهنگ‌ها، زنان می‌توانند به راحتی به عنوان واسطه‌ای میان پلیس و خانواده‌ها عمل کرده و در تسهیل روابط اجتماعی تأثیرگذار باشند (فرزین راد و عترت دوست، ۱۳۹۸). در نهایت، حضور فعال زنان در پلیس اجتماعی به بهبود کارایی پلیس در زمینه‌های حساس، از جمله خشونت خانگی و خشونت‌های جنسی، کمک کرده و باعث تقویت روحیه همکاری و اعتماد در میان قربانیان شده است. این امر به‌ویژه در زمینه گزارش‌دهی جرایم و پیگیری پرونده‌های جنایی به‌طور مؤثری نقش‌آفرینی می‌کند؛ بنابراین، پلیس اجتماعی با رویکرد همدلانه و مشارکتی، به‌ویژه با حضور زنان، می‌تواند در کاهش جرایم و ارتقای امنیت عمومی در جوامع مختلف، به‌ویژه در ایران، نقش مهمی را ایفا کند.

پیشنهادهای

۱. یکی از مهم‌ترین اقدامات برای ارتقای امنیت عمومی در ایران، تقویت و توسعه ساختارهای پلیس اجتماعی است. این اقدام می‌تواند در ارتقای امنیت عمومی و بهبود تعاملات پلیس و جامعه تأثیرگذار باشد. ایجاد واحدهای پلیس اجتماعی محلی و تقویت همکاری میان نیروهای پلیس و اعضای جامعه، به‌ویژه در مناطق حاشیه‌نشین، بسیار مؤثر خواهد بود. این واحدها باید بر پیشگیری از جرم به شکل خاص تمرکز نموده و بستر مناسب را برای مشارکت شهروندان در فرآیندهای امنیتی ایجاد کنند؛

۲. باتوجه‌به نتایج مثبت حضور زنان در پلیس اجتماعی در کشورهای مختلف، ضروری است که ایران نیز به‌ویژه در زمینه مبارزه با خشونت‌های مبتنی‌بر جنسیت، حضور زنان را در نیروی پلیس تقویت کند. توسعه پلیس اجتماعی و ایجاد واحدهای ویژه زنان در پلیس اجتماعی و جذب نیروهای پلیس زن با تخصص‌های مختلف مانند حقوقی، روان‌شناختی و اجتماعی می‌تواند به ایجاد فضایی امن‌تر برای قربانیان خشونت و بهبود فرآیند پیگیری پرونده‌های خشونت‌آمیز کمک کند؛
۳. به‌منظور ارتقای عملکرد پلیس اجتماعی در ایران، افسران پلیس باید در زمینه‌های ارتباطی و حساسیت‌های جنسیتی از آموزش‌های تخصصی برخوردار شوند. این آموزش‌ها باید شامل مهارت‌های همدلی، روش‌های حل اختلاف و آشنایی با حقوق انسانی و اجتماعی زنان باشد تا افسران پلیس بتوانند در برخورد با مسائل حساس اجتماعی نظیر خشونت‌های خانگی و تعرضات جنسی، عملکرد بهتری داشته باشند؛
۴. پلیس اجتماعی باید در راستای آگاهی‌بخشی به جامعه نقش پررنگی را ایفا کند. برگزاری پویش‌های آگاهی‌بخش درخصوص ضرورت وجود امنیت در خانواده و محلات، به‌ویژه برای زنان و کودکان، می‌تواند به حمایت از قربانیان و پیشگیری از جرایم درجه یک مانند قتل و ضرب و جرح منجر به قتل کمک کند؛
۵. استفاده از ابزارهای دیجیتال و فناوری اطلاعات در بهبود فرآیندهای پلیس اجتماعی تأثیر بسیاری دارد. ایجاد اپلیکیشن‌ها و سامانه‌های آنلاین برای گزارش‌دهی جرایم، پیگیری پرونده‌ها و درخواست کمک از نیروهای انتظامی می‌تواند امنیت و راحتی بیشتری را برای افراد، به‌ویژه زنان و کودکان فراهم کند؛
۶. مشارکت سازمان‌های مردم‌نهاد در فرآیند پلیس اجتماعی می‌تواند به تقویت این استراتژی کمک کند. حضور پلیس زن در این فرایند و همراهی با سمن‌ها که اغلب، زنان در آنها حضور دارند، می‌تواند پلیس را در جهت ارتقای امنیت عمومی یاری دهد. همکاری میان پلیس و سازمان‌های

مردم نهاد می‌تواند به کاهش بی‌اعتمادی و تقویت مشارکت جامعه در مسائل امنیتی منجر شود؛

۷. برای ایجاد اعتماد متقابل میان مردم و پلیس، ایجاد واحدهای پلیس محلی و تخصیص افسران پلیس زن به محله‌ها و مناطق خاص، به‌ویژه در مناطق حاشیه‌ای که میزان جرم بالاتر است، ضروری است؛

۸. پیاده‌سازی پلیس اجتماعی در ایران با چالش‌هایی مانند کمبود زیرساخت‌ها، پراکندگی برنامه‌ها و موانع فرهنگی روبه‌رو است و لازم است که زیرساخت‌های مناسب برای پلیس اجتماعی فراهم و هماهنگی میان نهادهای مختلف در این زمینه تقویت گردد. برای موفقیت پلیس اجتماعی، سرمایه‌گذاری پایدار در فناوری و زیرساخت‌ها و نیز رفع موانع فرهنگی و اجتماعی حائز اهمیت است؛

۹. در کنار مقابله با جرایم جاری، پلیس اجتماعی باید بر پیشگیری بلندمدت از جرم، به‌ویژه از طریق آموزش عمومی در مدارس و ایجاد اعتماد پایدار در جامعه تمرکز کند؛

۱۰. برنامه‌های پلیس اجتماعی باید به‌طور مستمر و هماهنگ با نهادهای محلی و ملی پیگیری شوند تا نتایج پایدار و قابل اندازه‌گیری حاصل شود و به پایداری این برنامه‌ها کمک کند.

تشکر و قدردانی

پژوهشگر بر خود لازم می‌داند که از مرکز راهبردی فراجا به‌عنوان حامی مالی این پژوهش و نیز از تمامی اساتید و خبرگان دانشگاهی که در اعتبارسنجی یافته‌ها مشارکت نموده‌اند، تقدیر و تشکر کند.

منابع

- امیری، راضیه؛ عیوضی، محمد ابراهیم؛ برزگر، ابراهیم؛ ابطحی، مصطفی. (۱۴۰۱) مطالعه نسبت حاشیه‌نشینی و شکاف‌های اجتماعی در کلان‌شهر تهران (مطالعه‌موردی: خاتون‌آباد و حصار امیر). مطالعات جامعه‌شناختی شهری، ۱۲ (۴۲)، ۱۴۴ - ۱۸۰. 10.30495/uss.2022.693122
- پسنده، مریم، حسنی، قاسم، رفعتی اصل، سیدعزیز، عبادی نژاد، سیدعلی. (۱۳۸۸). بررسی نگرش شهروندان زن تهرانی درباره نقش پلیس زن در امنیت اجتماعی. انتظام اجتماعی، ۱(۱)، ۷۵-۹۲. <https://sid.ir/paper/187424/fa۹۲-۷۵>.
- جوانمرد، محمد، پورعلی، رضا، پارسای، رضا. (۱۳۹۵). بررسی جامعه‌شناختی نگرش کارکنان ناجا به تأسیس پلیس یگان ویژه زن. پژوهش‌های انتظامی - اجتماعی زنان و خانواده، ۴(۲)، ۱۵۱-۱۶۶. http://pssw.jrl.police.ir/article_17599.html
- رحمتی، داریوش. (۱۳۸۹). توانمندسازی پلیس زن در تصمیم‌گیری با رویکرد راهبردی. پلیس زن، ۴(۱۳)، ۲۹-۶۲. <https://sid.ir/paper/132749/fa۶۲-۲۹>
- زاهدی، عبدالوحید، رئیس پورشیرازی، مهسا، و فرجی، محمد. (۱۴۰۰). نقش پلیس زن در پیشگیری از خشونت علیه زنان. مطالعات فرهنگی پلیس (دانش انتظامی همدان)، ۸(۳۱)، ۳۱-۴۰. <https://doi.org/10.22034/jpcs.2021.210481.1059>
- سفیدگر، زهرا. (۱۳۹۹). نقش پلیس زن در پیشگیری از جرایم علیه کودکان. قانون‌یار، ۴(۱۵)، ۵۸۱-۶۰۲. <http://ensani.ir/fa/article/download/451058.۶۰۲-۵۸۱>
- شایگان، فریبا؛ شعاعی، مرتضی، پیرمرادی، محرم (۱۴۰۲) چالش‌های فردی و خانوادگی بکارگیری پلیس زن، نظارت و بازرسی، ۱۷ (۶۶)، ۱ - ۳۶. <https://doi.org/10.22034/si.2023.101890>
- عصر مهدوی، علیرضا. (۱۴۰۱) حاشیه‌نشینی و تأثیر آن بر جرائم جنسی (مطالعه‌موردی منطقه پاکدشت شهر تهران)، پژوهش ملل، ۲۰ (۷۷)، ۷۹ - ۱۰۹. <https://rnmagz.com/issue/86>
- فرزین راد، رؤیا و عترت‌دوست، محمد (۱۳۹۸). مدخلی بر روش شناخت فقهی اشتغال زنان در نیروی انتظامی. نشریه علمی مطالعات راهبردی ناجا، ۴(۱۳)، ۷۹-۱۰۸. <https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.25381946.1398.4.13.3.6>

- ملکزاده، امیر، و هاشمی، حمید. (۱۳۹۰). بررسی ضرورت تشکیل و تکالیف پلیس زن ویژه اطفال و نوجوانان. پلیس زن، ۵(۱۴)، ۷۸-۱۰۲. <https://sid.ir/paper/132753/fa>
- موسوی، فاطمه؛ شایگان، فاطمه؛ علیمردانی، اکرم (۱۴۰۲) مطالعه تطبیقی الگوهای مشارکت پلیس-مدرسه با هدف پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی با نگاهی به جایگاه پلیس زن، دوفصلنامه پلیس زن، ۱۷ (۳۸)، ۳۳ - ۹۱. <https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.27170993.1402.17.38.4.7>
- نوری، رویا؛ قرقلو، بابک. (۱۳۸۹). بررسی نقاط قوت و محدودیت‌های بکارگیری پلیس زن در عرصه مبارزه با مواد اعتیادآور در کشور ایران. پلیس زن، ۴(۱۲)، ۹۶-۱۲۸. <https://sid.ir/paper/132773/fa>
- Aiyer, S. M., Zimmerman, M. A., Morrel-Samuels, S., & Reischl, T. M. (2015). From broken windows to busy streets: A community empowerment perspective. *Health Education & Behavior*, 42(2), 137-147. doi:10.1177/1090198114558590
- Anyikwa, B. E., Yinusa, O., Akin-Otiko, A., Eleshin, A., Mujeed, A. O., & Adewunmi, A. A. (2024). Egbé and Kánàkò traditional hunting methods: Implications for community policing and women's involvement in socio-economic sustainability in South West Nigeria. *Journal of Adult and Continuing Education*, 30(1), 233-247. DOI:10.1177/14779714231203127
- ASSAM Government. (2024). ASSAM police, Village Defence Organization. Retrieved from: <https://police.assam.gov.in/portlet-innerpage/village-defence-organization>
- Barnes, T. D., Beaulieu, E., & Saxton, G. W. (2018). Restoring trust in the police: Why female officers reduce suspicions of corruption. *Governance*, 31(1), 143-161. <https://doi.org/10.1111/gove.12281>
- Braswell, M. C., Edwards, B. D., McCarthy, B. R., & McCarthy, B. J. (2017). *Justice, crime, and ethics*. Routledge.
- Brown, J., & Silvestri, M. (2020). A police service in transformation: Implications for women police officers. *Police practice and research*, 21(5), 459-475. <https://doi.org/10.1080/15614263.2019.1611206>
- Carrington, K., Bull, M., Gomes Pinto Ferreira, G. L., & Puyol, M. V. (2020). Reimagining the Policing of Gender Violence: Lessons from Women's Police Stations in Brasil and Argentina. *Braz. J. Pub. Pol'y*, 10, 319. <http://dx.doi.org/10.5102/rbpp.v10i2.6947>
- Carrington, K., Rodgers, J., Sozzo, M., & Puyol, M.V. (2022). Re-theorizing the progress of women in policing: An alternative perspective from the Global South. *Theoretical Criminology*, 27, 283 - 304. <https://doi.org/10.1177/13624806221099631>

- Chan, J., Doran, S., & Marel, C. (2010). Doing and undoing gender in policing. *Theoretical Criminology*, 14(4), 425-446. <https://doi.org/10.1177/1362480610376408>
- Chand, D., Nayak, S., Bhat, K.S., Parikh, S., Singh, Y., & Kamath, A.A. (2015). A mobile application for Women's Safety: WoSApp. *TENCON 2015 - 2015 IEEE Region 10 Conference*, 1-5. <https://doi.org/10.1109/TENCON.2015.7373171>
- Chen, F.-L. (2021). A Community Policing Project in Taiwan: The Developments, Challenges, and Prospects of Neighborhood Watch. *Chinese Public Administration Review*, 12(2), 99-115. <https://doi.org/10.1177/153967542101200201>
- Choudhury, S. (2017). Police-Community Relations in Northeast India: A Case Study from Assam. *Asian Journal of Research in Social Sciences and Humanities*, 7(6), 361-371. <http://dx.doi.org/10.5958/2249-7315.2017.00356.2>
- Cohen, A. J. (2016). Trauma and the welfare state: A genealogy of prostitution courts in New York City. *Tex. L. Rev.*, 95, 915. <https://ssrn.com/abstract=2926497>
- Córdova, A., & Kras, H. (2020). Addressing violence against women: The effect of women's police stations on police legitimacy. *Comparative political studies*, 53(5), 775-808. <https://doi.org/10.1177/0010414019879959>
- Daly, K., & Chesney-Lind, M. (1988). Feminism and criminology. *Justice Quarterly*, 5(4), 497-538. <https://doi.org/10.1080/07418828800089871>
- Duxbury, L., Bardoel, A., & Halinski, M. (2020). 'Bringing the Badge home': exploring the relationship between role overload, work-family conflict, and stress in police officers. *Policing and Society*, 31(8), 997-1016. <https://doi.org/10.1080/10439463.2020.1822837>
- Fielding, N. G. (2005). Concepts and theory in community policing. *The Howard journal of criminal justice*, 44(5), 460-472. <https://doi.org/10.1111/j.1468-2311.2005.00391.x>
- Goradiya, U.B., Pandey, N., Khan, M., Tiwari, S., & Pawar, M. (2024). SAKHII- Empowering Women with One-Tap Safety App. *International Journal of Scientific Research in Computer Science, Engineering and Information Technology*. <https://doi.org/10.32628/cseit2410254>
- Grijó Vilarouca, M., & Ribeiro, L. M. (2019). The meanings of Pacifying Police Units (UPPs) in the 'marvelous city'. *Police Practice and Research*, 20(5), 494-510. <https://doi.org/10.1080/15614263.2018.1526684>
- Hakeem, F. B., Habermfeld, M. R., Verma, A., Hakeem, F. B., Habermfeld, M. R., & Verma, A. (2012). Policing the Muslim community in India. *Policing Muslim Communities: Comparative International Context*, 75-96. https://doi.org/10.1007/978-1-4614-3552-5_6

- Hautzinger, S. (2002). Criminalising Male Violence in Brazil's Women's Police Stations: From flawed essentialism to imagined communities. *Journal of Gender Studies*, 11(3), 243-251. <https://doi.org/10.1080/0958923022000021278>
- Ho, L. K., Wan, K., & Ho, C. C. (2022). Creating 'good citizens' through community policing: A study of youth police club in the colonial Hong Kong. *Chinese Public Administration Review*, 13(1-2), 87-95. <https://doi.org/10.1177/15396754221099003>
- Hoffman, P. B., & Hickey, E. R. (2005). Use of force by female police officers. *Journal of Criminal Justice*, 33(2), 145-151. <https://doi.org/10.1016/j.jcrimjus.2004.12.006>
- Karera, R. (2021). Community policing and Gender based violence mitigation in Rwanda: A case study of Kayonza District (2014-2017) (Doctoral dissertation, University of Rwanda). <http://hdl.handle.net/123456789/1402>
- Kawamura, N., & Shirakawa, Y. (2008). Current developments affecting the Japanese koban system of community policing. *The Handbook of Knowledge-Based Policing: Current Conceptions and Future Directions*. Chichester: John Wiley & Sons, 157-174. <http://dx.doi.org/10.1002/9780470773215.ch7>
- Kumar A. Y. (2019). Transformation in Police Functioning: Indian Perspective of Community Policing. *International Journal of Applied Business and Economic Research*, 17 (1), 1-8. DOI: <http://www.serialsjournals.com>
- Kumar, T. K. V. (2012). Impact of Community Policing on Public Satisfaction and Perception of Police: Findings From India. *International Criminal Justice Review*, 22(4), 397-415. <https://doi.org/10.1177/1057567712465754>
- Linga, T. (2024). Role of Women in Police Organization BY IJSRT. *International Journal of Innovative Science and Research Technology (IJSRT)*. <https://doi.org/10.38124/ijisrt/IJSRT24MAR905>
- Miles-Johnson, T., & Fay, S. (2023). Recruitment, deployment, promotion, and attrition of female officers: The impact on staffing and perceptions of police practice. *Policing: A Journal of Policy and Practice*, 17, paad060. <https://doi.org/10.1093/polic/paad060>
- Miller, S.L. (1999). *Gender And Community Policing: Walking the Talk*. Northeastern University Press.
- Mitra, A. (2019). Policing Violence against Women: The Indian Scenario. *Monatsschrift für Kriminologie und Strafrechtsreform*, 102(3), 217-221. <https://doi.org/10.1515/mks-2019-2019>
- Morash, M., & Haarr, R. N. (2012). Doing, redoing, and undoing gender: Variation in gender identities of women working as police officers. *Feminist criminology*, 7(1), 3-23. <https://doi.org/10.1177/1557085111413253>
- Morse, B. S. (2024). Strengthening the Rule of Law Through Community Policing: Evidence From Liberia. *Comparative Political Studies*, 58(3), 608-642. <https://doi.org/10.1177/00104140241252090> (Original work published 2025)

- Moser, A. (2009). Case studies of gender-sensitive police reform in Rwanda and Timor-Leste. UNIFEM.
- Mugambage, F. (2005). Community policing in a post-conflict society: A case study of post-genocide Rwanda (Doctoral dissertation, University of Nairobi). <http://erepository.uonbi.ac.ke:8080/xmlui/handle/123456789/19393>
- Nag, S. (2023). Emergence of Community Policing in India: Challenges and Practicality. *Indian J. Integrated Rsch. L.*, 3 (1), 1406-1417. DOI: IJIRL/V3-I3/A107.
- Negrão, I. A., Poletto, T., Maciel, M., Oliveira, D. R. D., Gaudêncio, I., & Friaes, L. C. B. D. O. (2024). Women's leadership skills in the military police: a study in the Northern Region of Brazil. *Policing: An International Journal*. <https://doi.org/10.1108/PIJPSM-04-2024-0063>
- Pandey, V. (2015). Community Policing and Women Safety in India. *International Journal of Humanities & Social Science Studies (IJHSSS)*, 2, 229-239. <https://oaji.net/articles/2015/1115-1443862078.pdf>
- Perova, E., & Reynolds, S. A. (2017). Women's police stations and intimate partner violence: Evidence from Brazil. *Social Science & Medicine*, 174, 188-196. <https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2016.12.008>
- Rabe-Hemp, C. E. (2008). Female officers and the ethic of care: Does officer gender impact police behaviors?. *Journal of criminal justice*, 36(5), 426-434. <https://doi.org/10.1016/j.jcrimjus.2008.07.001>
- Rwamuhizi, D., & Irechukwu, E. N. (2022). Police-Community Partnerships and Community Relation Promotion in Rwanda National Police (RNP): The Case of Nyaruguru District. *Journal of Public Policy & Governance*, 6(1), 74-93. <https://doi.org/10.53819/81018102t2057>
- Schuck, A. M. (2018). Women in policing and the response to rape: Representative bureaucracy and organizational change. *Feminist Criminology*, 13(3), 237-259. <https://doi.org/10.1177/1557085117753668>
- Shelley, T. O. C., Morabito, M. S., & Tobin-Gurley, J. (2011). Gendered institutions and gender roles: Understanding the experiences of women in policing. *Criminal justice studies*, 24(4), 351-367. <http://dx.doi.org/10.1080/1478601X.2011.625698>.
- Skogan, W. G., & Riccio, V. (2017). Police and society in Brazil. In *Police and Society in Brazil* (pp. 19-44). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315154114>
- Stanko, E. A. (1990). *Everyday violence*, London, Pandora.
- UN-Peace Keeping (2018). Female Rwandan police officers empower vulnerable women and children in UN protection site, Retrieved from: <https://unmiss.unmissions.org/female-rwandan-police-officers-empower-vulnerable-women-and-children-un-protection-site>
- Weisburd, D., V. Uding, C., Hinkle, J. C., & Kuen, K. (2024). Broken windows and community social control: Evidence from a study of street segments. *Journal*

- of research in crime and delinquency, 61(5), 727-771. <https://doi.org/10.1177/00224278231168614>.
- Wilson, J. Q., & Kelling, G. L. (2017). The police and neighborhood safety Broken Windows. In Social, Ecological and Environmental Theories of Crime (pp. 169-178). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315087863>
 - Yarrabothu, R.S., & Thota, B. (2015). Abhaya: An Android App for the safety of women. 2015 Annual IEEE India Conference (INDICON), 1-4. <https://doi.org/10.1109/INDICON.2015.7443652>
 - Africa ORGANISED CRIME INDEX 2023: Rwanda- Retrieved from https://africa.ocindex.net/assets/downloads/english/enact_report_2023.pdf
 - Rwanda National Police- Retrieved from <https://www.police.gov.rw/home/>
 - Rwanda National Police (2020). Community Policing: Strengthening Security Through Collaboration. Retrieved from <https://www.police.gov.rw/home/>
 - ORGANISED CRIME INDEX 2023: India- Retrieved from <https://ocindex.net/country/india>
 - Secretariat of Public Security of the State of Rio de Janeiro. (2020). Policing and Social Integration: The Role of Pacifying Police Units (UPPs) in Rio de Janeiro. Rio de Janeiro State Government. Rio de Janeiro State Secretariat. <http://dx.doi.org/10.1002/pad.1754>